

РЕШЕНИЕ

№ 440

град Пловдив, 17.02.2020 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X състав, в открито заседание на петнадесети април през две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЯВОР КОЛЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЯНКО АНГЕЛОВ
ВЕЛИЧКА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Полина Цветкова и участието на прокурора Стефани Черешарова, като разгледа докладваното от член-съдия Ангелов административно дело № 2629 по описа за 2019 година за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 191 във вр. с чл. 185 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалби от П.Т.З., с адрес: ***, чрез адв. Б. Б., против т. II, т.2 и т.3 от Приложение № 1 към чл.5, ал.3 от Вътрешни правила на Общински съвет Сопот за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация/за предоставяне на информация за повторно използване, приети с Решение № 19 взето с протокол № 4 от заседание на Общински съвет Сопот проведено на 28.12.2011 г.

Общински съвет Сопот не се представлява.

В съдебно заседание - прокурор Стефани Черешарова от Окръжна прокуратура Пловдив дава заключение за неоснователност на жалбите.

В жалбите се твърди, че жалбоподателят има правен интерес от обжалването, т.к. е пряко засегнат от оспорените части, в качеството си на заявител на обществена информация по реда на ЗДОИ, като с разписка от 22.08.2019г. е заплатил сумата от 1,08лв. с ДДС, а с разписка от 02.09.2019 г. е заплатил сумата от 6 лева с ДДС.

Посочва се, че сумите са заплатени от него, въз основа на депозираните заявления по реда на ЗДОИ, до Председателя на Общински съвет Сопот.

Счита се, че процесните Вътрешни правила, са вътрешно-служебен административен акт, подсъден на Административен съд Пловдив по смисъла на чл.2 ал.2 т.3, чл.132 и чл.133 ал.2 изр.2 от АПК вр. с чл.120 от КРБ.

Твърди се още, че съгласно чл.20 ал.2 от ЗДОИ, законодателят е разписал правомощия на Министъра на финансите да определи материалните разходи за предоставяне на информация по реда на ЗДОИ, който е издал Заповед №ЗМФ-1472/29.11.2011г., според която не се дължат разходи по предоставяне на информация на електронен адрес, както и с т.3 от същата е отменил Заповед №10/10.01.2001г. Посочва се също, че на основание чл. 35, ал.3 от ЗДОИ, предоставянето на информация на електронен носител е безплатно.

По жалбата срещу т. II, т.2 от Приложение № 1 към чл.5, ал.3 от Вътрешни правила на Общински съвет Сопот за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация/за предоставяне на информация за повторно използване, се твърди че незаконосъобразно в противоречие със Заповед №ЗМФ-1472/29.11.2011г. на Министъра на финансите е определена цена от 5 лв. десетократно по-висока от нормативно определената.

В заключение се моли за отмяна на оспорените части от правилата. Претендират се разноски.

По делото, от страна на ответника, няма депозирано становище по жалбите.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото и съобрази закона, намира за установено следното:

Правното основание за приемане на правилата – чл. 21 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), предопределя характера им на вътрешноведомствен акт. Разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДОИ възлага на министъра на финансите да определи нормативи за заплащане на разходите по предоставяне на обществена информация и именно това е актът, който съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. Правомощието на задължения субект по чл. 3 от ЗДОИ (в случая кмета на общината) се състои единствено в обявяването на вече определените нормативи – в чл. 21 от ЗДОИ законодателят е възложил на субектите по чл. 3 от ЗДОИ задължение за информирание при подаване на заявление за достъп.

Съгласно чл. 21 от ЗДОИ субектите по чл. 3 от същия закон са длъжни да обявяват на мястото, където се подават заявленията, възможните форми за предоставяне на достъп до обществена информация, дължимите разходи и начините за заплащането им.

След като субектът по чл. 3 от ЗДОИ има задължение само да обяви дължимите разходи за предоставяне на обществена информация, то актът, посредством който се изпълнява това задължение, касае организацията на дейността на администрацията на общината и по своя характер е вътрешноведомствен.

Независимо от този характер на правилата и с оглед разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Р България и Решение № 21 от 26.10.1995 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 18/1995 г., съдът е длъжен да извърши проверка дали правилата в оспорената им част засягат права или законни интереси на оспорващия.

С приемане на оспорените разпоредби на т. II, т.2 и т.3 от Приложение № 1 към чл.5, ал.3 от Вътрешни правила на Общински съвет Сопот за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация/за предоставяне на информация за повторно използване, приети с Решение № 19 взето с протокол № 4 от заседание на Общински съвет Сопот проведено на 28.12.2011 г., ответникът е излязъл от законоустановеният норматив.

Налице е несъответствие между установените в т. II, т.2 и т.3 от Приложение № 1 към чл.5, ал.3 от Вътрешните правила на Общински съвет Сопот за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация/за предоставяне на информация за повторно използване и относимите нормативни изисквания към определяне размера на разходите.

Заповед № 10 от 10.01.2001 г. на министъра на финансите (обн. В ДВ, бр. 7/2001 г.) е била отменена със Заповед № ЗМФ-1472 от 29 ноември 2011 г. (обн., ДВ, бр. 98 от 13.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г.), с оглед на което Вътрешните правила на община Сопот (в оспорената им част) би следвало да се явяват съответни на действителното правно положение, тъй като в заповедта от 2011 г. не е предвиден норматив за плащане на обществена информация, предоставена по електронна поща, а със същата заповед е предвиден размер на разхода за предоставяне на обществена информация на CD в размер на 0,50 лв.

Установява се засягане на интересите на жалбоподателя, доколкото в противоречие с действащата нормативна уредба той е заплатил с разписка от 22.08.2019г. сумата от 1,08лв. с ДДС за предоставяне на обществена информация по електронен път, а с разписка от 02.09.2019 г. е заплатил сумата от 6 лева с ДДС, за предоставяне на обществена информация на материален носител – CD.

В чл.35, ал.3 от ЗДОИ е предвидено, когато заявителят е поискал достъпът до информация да му бъде предоставен по електронен път и е посочил адрес на електронна поща за получаването, органът изпраща на посочения адрес на електронна поща решението за предоставянето на достъп заедно с копие от информацията или интернет адреса, на който се съдържат данните. В тези случаи не се съставя протоколът по ал. 2 и не се заплащат разходи по предоставянето.

При съобразяване на цитираните разпоредби се налага извод, че за Общинския съвет Сопот не е налице правна възможност да регламентира по различен начин от този в ЗДОИ и съобразно Заповед № ЗМФ-1472 от 29

ноември 2011 г. (обн., ДВ, бр. 98 от 13.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г.) размера на разходите за предоставяне на достъп до обществена информация.

При липса на възражение за прекомерност на адвокатския хонорар по чл.78, ал.5 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, от страна на ответника по делото – ОБС – Сопот, на жалбоподателя следва да се присъдят следните действително доказани разноски по делото, както следва:

На П.Т.З., с адрес: *** се дължат деловодни разноски в размер на 1640 лв., представляващи внесена държавна такса за образуване на административни дела в размер на 20 лв., държавна такса за обнародване в ДВ в размер на 20 лв. и реално заплатен адвокатски хонорар от 800 лв. съгласно ДПЗС от 22.08.2019 г. и ДПЗС от 10.01.2020 г.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНИ т. II, т.2 и т.II, т.3 от Приложение № 1 към чл.5, ал.3 от Вътрешни правила на Общински съвет Сопот за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация/за предоставяне на информация за повторно използване, приети с Решение № 19, взето с протокол № 4 от заседание на Общински съвет Сопот проведено на 28.12.2011 г.

ОСЪЖДА Общински съвет Сопот да заплати от бюджета на Община Сопот, на П.Т.З., с адрес: *** направените по делото разноски в размер на 1640лв./ хиляда шестстотин и четиридесет лева/

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

На основание чл.194 от АПК решението следва да се обнародва по начина, по който е бил обнародван оспореният акт, след изтичане срока за подаване касационна жалба или протест и при липса на такива или при отхвърлянето им от второинстанционния съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13007

София, 21.10.2020

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АННА ДИМИТРОВА

ЧЛЕНОВЕ: ИЛИАНА СЛАВОВСКА

ТИНКА КОСЕВА

при секретар
на прокурора
от съдията

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

по адм. дело № 10889/2020.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 248, ал. 3 от Гражданскопроцесуалния кодекс (ГПК) във връзка с чл. 229 - 236 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по частна жалба, подадена от Общински съвет (ОБС) Сопот срещу определение № 1060 от 06.07.2020 г. по административно дело № 2629/2019 г. на Административен съд Пловдив, с което е оставена без уважение молбата му, подадена чрез неговия Председател за изменение на постановеното по делото решение № 440 от 17.02.2020 г. в частта му относно разноските. По наведени доводи за неправилност на определението, като постановено при неправилно приложение на закона се иска отмяната му и постановяване намаляване на присъденото на насрещната страна възнаграждение до минималния нормативно определен размер. Ответникът по частната жалба – П. Запрянов, чрез процесуален представител в представен писмен отговор изразява становище за нейната неоснователност, тъй като в случая присъдените хонорари са за разглеждане на две дела, макар и обединени. Върховният административен съд (ВАС), състав на Пето отделение, при извършената служебно проверка на атакуваното определение и предвид наведените в частната жалба доводи, приема за установено следното: Частната жалба е подадена от активно легитимирана страна, в срока по чл. 230 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна, поради следните съображения:

По жалба с вх. № 15608 от 27.08.2019 г. по описа на Административен съд Пловдив П. Запрянов, чрез процесуалния си представител е оспорил т. II.3 от Приложение № 1 към чл. 5, ал. 3 от Вътрешните правила на Общински съвет Сопот за условията и реда за предоставяне на обществена информация/ за повторно предоставяне на информация за повторно използване. С жалбата е приложена пълномощно, подписано на 22.08.2019 г. и сключен между Запрянов и процесуалния му представител договор за правна помощ и съдействие от същата дата с предмет съставяне на жалба, защита и представителство пред АС Пловдив за отмяна на описания в жалбата акт. По тази жалба в деня на постъпването ѝ – 27.08.2019 г. е образувано адм. дело 2629/2019 г. по описа на Административен съд – Пловдив. Около две седмици по-късно на 10.09.2019 г. Запрянов, чрез същия процесуален представител подава жалба вх. № 16327, при което на 11.09.2019 г. в АС Пловдив е образувано адм. дело № 2802/2019 г., с предмет оспорил т. II.2 от Приложение № 1 към чл. 5, ал. 3 от Вътрешните правила на Общински съвет Сопот за условията и реда за предоставяне на обществена информация/ за повторно предоставяне на информация за повторно използване. С жалбата е представено пълномощно от 09.09.2019 г. за съставяне на жалба, завеждане и водене на делото до приключването пред всички инстанции с конкретно посочване на предмета на същото по тази жалба. С жалбата е направено и искане за присъединяване на към вече образуваното адм. дело № 2802/2019 г. по описа на същия съд. С разпореждане № 6013 от 19.09.2019 г. съдията докладчик е разпоредил административно дело № 2802/2019 г. да се докладва на докладчика по адм. дело № 2629/2019 г. за преценка на направеното искане по чл. 213 ГПК. С определение № 2001 от 09.10.2019 г., по адм. дело № 2629/2019 г. към производството по това дело е присъединено административно дело № 2802/2019 г. за общо разглеждане, с предмет оспорване на две подточки от една разпоредба на цитираните вътрешни правила и съответно е направено едно обявление за Държавен вестник. При това се установява, че производството по административно дело № 2802/2019 г. по описа на АС Пловдив е останало висящо доколкото липсва съдебен акт за прекратяването му, но неправилно съдът не е обсъдил наведеният от молителя довод, че това производство е следвало да бъде прекратено, при което по отношение на него не е налице хипотеза, предвидена в закона за присъждане на деловодни разноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт държавните такси, разноските по

производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв се възстановяват от бюджета на органа, издател на акта.

В случая, с обжалваното определение съдът е присъдил възнаграждение по два отделни договора за правна защита и съдействие по едно дело, което обосновава извод, че присъдения размер е в нарушение на цитираната законова разпоредба. Обстоятелството, че в случая с тях за заплатени две отделни възнаграждения при макар и на едно и също лице - процесуален представител на жалбодателя не води до обратен извод.

Ето защо настоящият състав намира, че молбата на ОбС Сопот за изменение на постановеното по делото решение в частта относно разносните неправилно е оставена без уважение в частта относно присъденото възнаграждение за сключеният в хода на производството втори договор за правна защита и съдействие от 10.01.2020 г. за процесуално представителство на жалбодателя, по който е заплатено и присъдено възнаграждение в размер на 800 лв. При това следва обжалваното определение да бъде отменено като незаконосъобразно, а постановеното по делото решение следва да бъде изменено в частта за разносните като присъденият размер бъде намален от 1640 лв. на 840 лв., представляващи заплатени от жалбодателя разноси в производството, от които 20 лв. заплатени държавни такси, 20 лв. заплатена такса за обнародване в Държавен вестник и 800 лв. хонорар за един адвокат. Направеното с молбата по чл. 248, ал.1 ГПК и в частната жалба искане от ОбС Сопот искане за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение за един адвокат до размер на минимално предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 800 лв. на 500 лв. е направено след преклузивния срок по чл. 80 ГПК, при което правилно не е разгледано от първоинстанционния съд и не следва произнасяне и в настоящето производство.

Независимо от този изход на делото не следва да бъдат присъждани разноси на частния жалбодател, предвид характера на производството, което не е по съществото на спора и такива не се дължат. По изложените съображения и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК във връзка с чл. 144 АПК и чл. 143, ал. 1 АПК във вр. с чл. 236 , във вр. с чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 1060 от 06.07.2020 г. по административно дело

№ 2629/2019 г. на Административен съд Пловдив, като
незаконносъобразно и ПОСТАНОВЯВА:
ИЗМЕНЯ решение № 440 от 17.02.2020. по административно дело №
2629/2019 г. на Административен съд Пловдив в частта за разносните
като НАМАЛЯВА размера, който Общински съвет Сопот е осъден да
заплати на П. Запрянов от 1640 (хиляда шестстотин и четиридесет) лв.
на 840 (осемстотин и четиридесет) лева.
Определението е окончателно.